

EDO BRUNNER

MET EEN 370Z DURF JE

Edo heeft er een vriendje bij. De witte Nissan 370Z is vooral zo leuk omdat-ie minder kost dan een Aston en je daarom wat meer gas durft te geven

GELUKKIG NIEUWJAAR! DE grootste gekte is weer achter de rug en dan bedoel ik niet alleen de feestdagen want we kregen voor het eerst sinds honderd jaar een serieuze hoeveelheid sneeuw en winterweer over ons uitgestrooid.

Nou, nou, dat hebben we geweten. Behoedzaam reed ik met mijn Renaultje 4 over de weg terwijl er ruim vijftien centimeter sneeuw viel dat zich in de bochten ophoopte tot schier onneembare bruine gletsjers – voor eenieder die geen winterbanden had: ik wel! Haha! Keihard heb ik gelachen om de gezinsvaders die uit veiligheidsoverwegingen een Volvo hebben geleased. Want oh, wat is de Volvo veilig. Dus reden te meer om eens lekker met het hele gezin zonder winterbanden door de sneeuw alle kanten uit te glibberen. Want wat kan je in een Volvo nou gebeuren? Behalve dan dat je kindertjes uit de wagen worden geslingerd als je uit de bocht vliegt. Lekker slim.

Dikke AMG-sterren die stuurloos door de bochten hun dure velgen op de stoep-rand aan gort ketsten. Allemaal mensen die brokken maakten vanwege het dood-simpele feit dat ze niet de moeite hadden genomen om een setje winterbanden aan te schaffen, de krenten. En maar klagen als het sneeuwt. Ik denk dan: eigen schuld, dikke bult. Als je niet normaal door de sneeuw kunt rijden, dan moet je maar thuis blijven. En het domste vind ik dat als je weet dat er twintig centimeter sneeuw ligt en je weet dat je geen winterbanden hebt, dat je dan toch uit rijden gaat met je slee. Mafkezen.

De mensen die geen winterbanden hadden maar wél hersens, moesten dus vervolgens met de trein naar het werk. Maar ook de chauffeurs die hun lease-zwiffer tegen een andere dweil hadden getetterd waarbij ze beiden een flinke blikshade opliepen. Half Nederland was genood-zaakt om te vertrouwen op het OV.

Nou, dáár waren ze goed voorbereid op sneeuw. En die woordvoerders van de NS en Prorail maar lullen en smoezen verzinnen. Dat ze het niet hebben aan zien komen en dat het al jaren in Alpenlanden beproefde systeem niet goed zou zijn, ondanks dat de treintjes daar gewoon tsjoeke-tsjoeke doen door de sneeuw.

We zagen in het *Journal* het toonbeeld van de gemiddelde hooggeplaatste *managerloser* met de Nederlandsche poldermentaliteit – altijd naar jezelf toe graaien en immer slap van je af lullen. Ik denk: jaag die gast de laan uit!

Nissan. Wat een geweldig karretje, sterker nog, wat een fijne bak! Oké, voor mijn formaat zijn de stoeltjes misschien een beetje aan de krappe kant, maar ik paste verder prima.

Van buiten vind ik 'm gewoon geweldig. Een lekkere dikke, asociale kont en twee vette pijpen eronder, agressieve neus en koplampen, en dat schuin naar achter aflopende dak vind ik erg goed. Van binnen viel-ie me alles mee. Ik had toch een beetje verwacht dat het Japanse plastic mij om de oren zou vliegen en dat de vormgeving suf zou zijn. Niets was min-

'Een aantal maal ben ik met dat bakkie dicht bij een totale pirouette geweest. altijd weer recht met de neus de goeie

Wat anders. Ik had vorige maand eindelijk eens een keer een *Jappenbak* mee, zoals ik Aziatische auto's vroeger altijd noemde. Of ze nu uit Korea, China, Japan of waar dan ook uit Azië vandaan kwamen, het waren sowieso geen echte auto's, het bleven Jappenbakken. Maar mijn witte kerst werd met nog vier dagen geprolonged door een metallic-witte Nissan 370Z. Gelukkig was het tussen kerst en oud & nieuw weer redelijk te doen op de weg. 150.000 miljoen ton pekkel had ons wegnenot weer een beetje begaanbaar gemaakt, alleen een beetje jammer dat het op was toen er nog meer ijzel en sneeuw kwam.

Enfin, ik had mazzel want ik kon mooi op een gepekelde weg genieten van de

der waar, ik had niet het gevoel dat ik in een *Jap* zat. Ik houd van feestverlichting en dat was er, het dashboard kwam dege-lijc en solide over ondanks dat het voornamelijk van plastic was. Waar midden-console en dashboard elkaar ontmoetten, zaten wat leren elementen. Mooi geplaatste en overzichtelijke navigatie, duidelijke bediening van alle andere elektronica. Mooie stoelen met oranje suède en hetzelfde materiaal komt ook in de deuren terug. Heel chic.

Ik had een prima positie achter het stuur waardoor ik scherp en alert kon sturen. Dat was wel nodig ook. Met het enigszins gladde wegdek en met een 3,7-liter V6 voorin en 320 pk op de achterwielen zonder winterbandjes moest ik

MEER

toch verrotte goed opletten dat ik z'n kontje niet in een vangrail zwierde. Een aantal keren ben ik met dat bakkie toch behoorlijk dicht bij een totale pirouette geweest maar ik kreeg 'm altijd weer recht met de neus de goeie kant uit, zonder anderen of materiaal van Rijkswaterstaat te hebben beschadigd.

In het begin schrok ik als de 'Z' begon te zwieren, maar na een tijdje kreeg ik het te pakken en was het hartstikke leuk, zeker als je het een beetje onder controle hebt. Als je een *U-turn* moet maken of een scherp bochtje pakt met 50 in plaats

**toch behoorlijk
Ik kreeg 'm
kant uit'**

van met 20 km/u, kun je lekker spelen – zeker als je weet dat-ie niet net als een Aston Martin drieënhalve ton kost maar ongeveer 65.000 euro, dat je dan beseft dat je best wel wat meer risico kunt nemen in een bochtje. Maar als je zoveel vermogen hebt dat je bij het accelereren op het rechte stuk in z'n twee en in z'n drie nog doorspinnende banden hebt, en je intussen 100 gaat dan is het minder leuk als-ie begint te slieren. Eigen schuld dikke bult. Gelukkig hebben de Nissan en ik geen brokken gemaakt en zijn we dikke vriendjes geworden.

